

[Forsvarsministeren.]

der begynder nu i Dag, at kunne overgaa til Stillinger som faste Befalingsmænd i Hæren. Der ønskes derfor i det kommende Finansaar en almindelig Bemyndigelse til at iværksætte en saadan Overgang.

Ved de i 1945 stedfundne Genindkaldelser til Hæren har der ikke været givet Fritagelse til nogen af de indkaldte værnepligtige, men der er i en Del Tilfælde, hvor de paa-gældende har været ansat i Rigspolitiet, i Fængselsvæsenet eller ved saadanne Virksomheder, som man har betegnet som livsvigtige for Samfundet, givet Udsættelse med Genindkaldelser. Da de Forudsætninger, hvorunder en saadan Udsættelse kan gives, og som betinger Udsættelsen, for de flestes Vedkommende fortsat vil være til Stede, har man ment at burde søge en Bemyndigelse til at fritage værnepligtige af de her omhandlede Kategorier for deres Pligt til at forrette ekstraordinær Tjeneste i et tilsvarende Tidsrum som deres Aargang. Blandt de værnepligtige, som har faaet Udsættelse med de her omtalte Genindkaldelser, er der enkelte, som paa Grund af en i sin Tid af tyske Myndigheder foretaget Anholdelse, Deportation eller Mishandling har paadraget sig Sygdomme eller Svækkelse, uden at de dog kan erklæres for utjenstdygtige til al Krigstjeneste, men af tilsvarende Billighedsgrunde som dem, jeg tidligere har nævnt, og som en rimelig Hensyntagen til disse værnepligtige har man ønsket ogsaa at fritage disse for den omhandlede Tjenestepligt.

Da der findes et Antal værnepligtige, som ulovligt udebliver fra Møde ved Genindkaldelser til fortsat Uddannelse, og de fleste af disse værnepligtige paa Grund af Ophold i Udlandet erfaringsmæssigt ikke senere giver Møde trods den aarlige Udsendelse af Indkaldelsesordre, har man fundet det betimeligt efter den nu stedfundne Genoptagelse af Hærens Virksomhed at søge en almindelig Hjemmel for at unnlade yderligere Genindkaldelse af det paa-gældende Personel, som ogsaa maa forudsættes at være af tvivlsom Værdi for Hæren, ligesom man herved undgaar et betydeligt og nytteløst Arbejde ved Udsendelse af Indkaldelsesordrer. Det er naturligvis en Forudsætning, at det med den ulovlige Udeblivelse forbundne Strafansvar ikke herved kan bortfalde.

Ogsaa dette Lovforslag tillader jeg mig at anbefale til det høje Tings velvillige Behandling.

Det er uden større Glæde, kan jeg sige,

at jeg ser mig nødsaget til igen i Aar at fremsætte Forslag til en saa omfattende Bemyndigelseslovgivning som den, jeg her har redegjort for. Set fra Rigsdagens Side vil det altid være ubehageligt at delegere sin Indfyldelse i større eller mindre Udstrækning bort i Kraft af vidtgaaende Bemyndigelseslove, men det vil ogsaa efter min Opfattelse for den militære Forvaltnings Vedkommende være en Fordel i det lange Løb at komme under Lovens Pleje og Budgettets Tugt. For at skabe Muligheder for, at dette inden for en dog overskuelig Fremtid kan naas, er det da, at Ministeriet har fundet sig foranlediget til at fremsætte det tredie Forslag, der er anmeldt i Dag, nemlig *Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse og Overvejelse af Forsvarets fremtidige Ordning.*

Som jeg allerede har understreget, har Forsvarsordningen af 1937 i det meste af sin Levetid været sat ud af sin naturlige Funktion, og det er min Opfattelse, at de Erfaringer, der paa mange forskellige Maader har kunnet gøres i de senere Aar baade udadtil og indadtil, vil godtgøre Nødvendigheden af, at Spørgsmaalet om Danmarks fremtidige Forsvar tages op fra Bunden af under Hensyn til saavel den afsluttede Krigs Erfaringer som under Hensyn til det ny, vi endnu ikke kender, men hvis Konturer formentlig vil træde klarere frem, alt efter som De Forenede Nationer nærmere udformer deres Program om Midlerne til Fredens Sikring i den kommende Tid. Ogsaa efter den forrige Verdenskrig blev der nedsat en Kommission til at behandle beslægtede Emner. Efter min Opfattelse er det mangefold stærkere begrundet efter den sidste Verdenskrigs Afslutning at lade den fremtidige Forsvarsordning fremgaa som Resultat af en grundig og fordomsfri Behandling i en Kommission.

Selve den foreslaaede Kommissions Sammensætning følger for saa vidt de Linier, man vil kende fra tidligere Forsvarskommissioner her i Landet. For ikke at skabe et alt for uhaandterligt Kommissionsapparat er det foreslaaet, at den skal bestaa af 21 Medlemmer, hvoraf Formanden vælges af Regeringen, medens de øvrige 20 Medlemmer vælges af Rigsdagen blandt dens Medlemmer og efter Reglerne i Grundlovens § 45. Da det jo her drejer sig om teknisk set meget vanskeligt tilgængeligt Stof for alle os, der ikke er specielt sagskyndige, er det foreslaaet, at der skal tilforordnes Kommissionen som særlig sagskyndige 3 Repræsentanter for Hæren, 3 for